

Bir Abanoz Hikayesi

– burak1907 · 29 Nisan 2016

yarı çıplak
gölgesi cılız
hikayesi uzun
geceye bir tırmansak
kulak kabartırken
loş ışığını salsa yıldız
kışa da yavaş yavaş alırsak
kalmamış be tadın tuzun
bir o bir kıyı yalnız
hala sert ruhu abanozun
arkadaşı dün sayılırken
birkaç kadehe dönüşmüştü
ne yapalım derken
dünya dibinde bir kavanozun
o vedaya az çok üzölmüştü
kuşlar uyanın gezin tozun
bu sabah siz kalkın en erken

martı sevmez bu deniz
tekneleredir lafı
geçen seneydi yazın
ağaç altı şahit
yağmur öylesine uğramışken
ne göz kaldı ne geniz
işin tuhafı
istediğiniz kadar kazın
dimdik dururken
hani o belki bir lahit
akşam usulca çökmüşken
haberi olmaz mı turkuazın
bir aşk ölmüştü
rüzgar sessizce uzaklaşırken
önde gideni aymazın
ayak izleri kuma gömülmüştü
zamanı mı ki ayazın